

یک مورد نادر

مدولوبلاستوم کیستیک حفره خلفی جمجمه با متاستاز نخاعی

دکتر حسین نایب آقایی* و دکتر محمد صفریان**

* استادیار جراحی مغز و اعصاب دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، بیمارستان امام حسین(ع)

** دستیار جراحی مغز و اعصاب بیمارستان امام حسین (ع)

خلاصه

مدولوبلاستوم یکی از شایعترین تومورهای مغزی حفره خلفی جمجمه می‌باشد و تقریباً ۲۰ درصد کل تومورهای سیستم عصبی کودکان را تشکیل می‌دهد (۱). مدولوبلاستوم در هر سنی می‌تواند ایجاد شود اما در اطفال بیشتر دیده می‌شود (۲). تصویر کلasseیک مدولوبلاستوم در سی‌تی اسکن در کودکان، تومور همگن با حدود مشخص (Well-defined) معمولاً بدون درznراسیون کیستیک یا نکروتیک است (۳). در این نوشتار، ضمن معرفی یک مورد مدولوبلاستومی کیستیک در مورد به تصویر درآمدن (Imaging) آن بحث می‌شود.

واژگان کلیدی: مدولوبلاستوم، تومور مغزی، مخچه

می‌شود. براساس یک گزارش، میانگین سنی مبتلایان به تومور ۷/۳ سال است که سن بالای آن بین ۳ و ۷ سال می‌باشد (۴). این عارضه در پسران شایعتر است و یک تا دو برابر دختران است (۱ و ۷-۵). علائم بالینی اساساً بر پایه هیدروسفالی ناشی از توده حفره خلفی می‌باشد (۸).

مقدمه
 مدولوبلاستوم، یکی از شایعترین تومورهای مغزی حفره خلفی جمجمه (Posterior Fossa) است و تقریباً ۲۰ درصد کل تومورهای مغزی کودکان را تشکیل می‌دهد. این تومور در هر سنی، از نوزادی تا کهولت، می‌تواند عارض شود. اما بیشتر در کودکان مشاهده

پاپی دو طرفه داشته، آزمونهای مخچه‌ای بیمار مختلط بود. همچنین ناهماهنگی حرکتی (ataxia) همراه Truncal با اختلال Tandem gait داشت.

در سی‌تی اسکن مغزی با کتراست توده‌ای هیپردنс غیرهمگن با ناحیه‌ای کیستیک، در خط وسط با اثر فشاری روی بطن چهارم همراه با هیدروسفالی مشاهده شد. بیمار تحت عمل جراحی قرار گرفت و تمام تومور برداشته شد و نمونه به آسیب‌شناسی فرستاده شد که تشخیص مدولوبلاستوم گزارش شد. پرتو درمانی سیستم عصبی Neuraxis انجام شد. در پیگیری علائم بالینی بهبودی بروز کرد تا اینکه حدود ۷ ماه بعد بیمار به علت درد شدید کمری و فلجه ناقص (پاراپارزی) پیشرونده بستری شد. در بررسی با MRI، با و یا بدون تزریق، در سیسترن کمری ضایعات متعدد به تصویر درآمد که تحت عمل جراحی قرار گرفت. حين عمل متاباستاز انترا واکسترا دورال تائید شد. پس از آنکه فشار جراحی برطرف شد پرتو درمانی موضعی پیشنهاد شد و فلجه ناقص به طور چشمگیری بهبود یافت.

بحث

مدولوبلاستوم در کودکان معمولاً "درورمیس قرار دارد (۱۳ و ۱۴). تومور در سی‌تی اسکن بدون تزریق هیپردنس می‌باشد و بعد از تزریق ماده حاجب به خوبی Enhanced می‌شود. تصویر کلاسیک مدولوبلاستوم در سی‌تی اسکن تومور همگن مشخص معمولاً بدون دژنراسیون سیستیک یا نکروتیک می‌باشد. در یک بررسی تصاویر غیرشایع مدولوبلاستوم در سی‌تی اسکن بچه‌ها دیده شد. زی (Zee) و همکاران فقط در ۱۷ درصد بیمارانشان شواهدی از تشکیل کیست و نکروز یافتند (۱۵)، که در این مورد هم کیستیک بودن ضایعه با این گزارش مطابقت دارد.

مشابه بالغین تصاویر MRI مدولوبلاستوم بچه‌ها متغیر می‌باشد (۱۶). در T1 تومور هیپو-ایزوایتنس و در

تظاهرات بالینی، بسته به سن بیمار، ممکن است متفاوت باشد. کودکان بزرگتر که قادر به بیان علائم خود باشند، سر درد را که بیشتر در ساعتها اولیه صبح عارض می‌شود و به تدریج شدت پیدا کرده، آنان را از خواب بیدار می‌کند، شرح می‌دهند. استفراغ به دلیل ICP بالا و گاهی به دلیل فشار روی مرکز استفراغ می‌باشد که اغلب جهنمه است. در شیرخواران که قادر به بیان علائم نیستند، با ماکروسفالی و توقف یا برگشت‌پذیری (Regression) رشد و نمو سایکوموتور ظاهر می‌شود و یا شاید استفراغ و تحریک‌پذیری داشته باشند. مدت علائم کوتاه و نیمی از بیماران حداقل یک ماه علائم را نشان می‌دهند (۹ و ۱۰). در معاینه خیز پاپی دو طرفه شایع‌ترین علامت و در کودکان بزرگتر بیشتر و در شیرخواران کمتر دیده می‌شود.

مدولوبلاستوم در سی‌تی اسکن بدون تزریق، ایزو یا هیپردنس است (۱۱، ۱۲). در اطفال عمدها در خط وسط ولی در بچه‌های بزرگتر و در افراد بالغ در ۶۰-۵۰ درصد موارد در نیمکرهای مخچه دیده می‌شود (۳ و ۱۰). گاهی patchهای هیپردنس دیده می‌شود که می‌تواند ناشی از میکروهمورازی اخیر یا کلسیفیکاسیون باشد. مدولوبلاستوم به طور کل در بچه‌ها همگن (هوموزن) است و در بالغین غیر همگن‌تر (هتروژنتر) بوده، در نواحی کیستیک و نکروتیک بیشتر دیده می‌شود. درجه Enhancement در مدولوبلاستوم از مقدار کم یا هیچ تا بسیار زیاد مشاهده می‌شود.

شرح حال بیمار

بیمار پسر بچه ۱۲ ساله می‌باشد که از یک ماه پیش از مراجعته دچار سردرد در ناحیه زیر پس سر (Suboccipital) با انتشار به گردن و به دنبال آن حالت تهوع و استفراغ و سپس دچار اختلال تعادل شده است. سر بیمار به هنگام درد کج می‌شود. در معاینه، خیز

مدولوبلاستوم از سلولهای توموری متراکم در یک بستر عروقی تشکیل شده است و این امر، هیپردنس بودن ضایعه را نسبت به ماده خاکستری طبیعی در سی‌تی اسکن بدون تزریق توجیه می‌کند. تومور در بالغین نسبت به بچه‌ها کمتر enhanced می‌شود و این به احتمال زیاد به علت شیوع بالای ضایعات دسموپلاستیک در افراد بالغ می‌باشد. مدولوبلاستوم‌ای دسموپلاستیک حاوی مقدار زیادی از فیبرهای رتیکولین در استروما می‌باشد (۱۸-۲۰). در اغلب مطالعات شیوع دژنرسانس سیستیک و نکروتیک از ۲۰-۱۰ درصد متغیر است. اگرچه در یک مطالعه (۲) شیوع تا ۴۷ درصد گزارش شده است، که در این مورد گزارش شده، یافته‌های آسیب‌شناختی با این گزارش مطابقت دارد.

یک توده همگن مشخص قطعه میانی مخچه، عرضه شایع مدولوبلاستوم در اطفال می‌باشد که این شکل کلاسیک سی‌تی اسکن در افراد بالغ بندرت مشاهده می‌شود. تابلوی سی‌تی اسکن و MRI تومور در بالغین متغیرتر از تابلوی آن در بچه‌ها است. در یک مطالعه موارد تومور در بالغین، ارائه شایع، تومور نامشخص در نیمکرهای مخچه با شواهدی از دژنرسانس سیستیک و نکروتیک بود که در ۳۳ درصد موارد قابل مشاهده بود (۳).

نتیجه‌گیری

تصویر کیستیک در مدولوبلاستوم‌ای اطفال غیرمعمول است و بررسی در مورد ارتباط با پیش‌آگهی بیمار ضروری است.

۱۲ هیپو، ایزو یا هیپر ایتنس می‌باشد. در مقایسه با اطفال حدود نیمی از موارد مدولوبلاستوم در بالغین، از نیمکرهای مخچه منشا می‌گیرد. تومور در سی‌تی اسکن بدون تزریق هیپردنس می‌باشد اما بعد از تزریق کتراست معمولاً^۱ به طور مختصری Enhanced می‌شود که در مورد گزارش شده Enhancement قابل توجه در اطراف تومور دیده شده است. برخلاف بچه‌ها، مدولوبلاستوم در بالغین همگن نمی‌باشد.

در یک مطالعه، شیوع بالاتی از نواحی با چگالی پایین درون تومور به واسطه دژنرسانس نکروتیک و سیستیک در بالغین نشان داده شده است (۳). حواشی ضایعه در افراد بالغ غیرمشخص یا مشخص می‌باشد؛ در حالی که در اطفال معمولاً^۲ مشخص می‌باشد. شیوع کلیسیفیکاسیون، خیز و هیدروسفالی و اندازه تومور در کودکان و افراد بالغ شبیه به هم می‌باشند. تصویر می‌شود مدولوبلاستوم از یاخته‌های ابتدائی یا چند پتانسیلی که در لایه زاینده (Posterior Medullary Volum) وجود دارند ایجاد می‌شود. این سلولها به سمت بالا و خارج مهاجرت می‌کنند تا لایه گرانولار خارجی نیمکرهای مخچه را تشکیل دهند. تومور در هر جای این سیر مهاجرت می‌تواند رشد کند (۱۶-۱۴). براساس این فرضیه، در مواردی که تومور در سالهای اولیه زندگی بروز می‌کند در خط وسط می‌باشد (ورمیس)؛ در حالی که، آنهایی که در سالهای بعد ایجاد می‌شوند بیشتر در داخل نیمکرهای مخچه جایگزین می‌شوند و بدین ترتیب، شیوع بیشتر جایگزین شدن تومور در بالغین نسبت به کودکان در نیمکرهای مخچه توجیه می‌شود.

مراجع

1. Evans AE, Jenkin RDT, Spoto R, et al. The treatment of medulloblastoma: Vincristine and prednisone. *J Neurosurg* 1990;72:572-83.
2. Kepes JJ, Morantz RA and Dorzab WE. Cerebellar Medulloblastoma in a 73 year-old woman. *Neurosurg* 1987;21:81-3.
3. Bourgouin PM, Tampieri D, Grahovac SZ, et al. CT and MRI imaging finding in adults with cerebellar medulloblastoma: Comparison with finding in children. *AJR* 1992;159:609-12.
4. Roberts RO, Lynch CF, Jones MP, et al. Medulloblastoma: A population-based study of 532 cases. *J Neuropath Exp Neurol* 1991;50:134-44.
5. Berry MP, Jenkin RD, Keen CW, et al. Radiation therapy for medulloblastoma: A 21 year review. *J Neurosurg* 1981;55:43-51.
6. Hoppe Hirsch E, Renoier D, Lelouch Tubiana A, et al. Medulloblastoma in childhood progressive intellectual deterioration child's Nerv Syst 1990;6:60-5.
7. Raimondi AJ and Tomita T. Medulloblastoma in childhood: Comparative results of partial and total resection. *Child's Brain*. 1979;5:310-28.
8. Raimondi AJ and Tomita T. Hydrocephalus and infratentorial tumors: Incidence, clinical picture and treatment. *J Neurosurg* 1981;55:144-82.
9. Tomita T. Statistical analysis of symptoms and signs in cerebellar astrocytoma and medulloblastoma. In: Anador I.V (ed). *Brain tumors in the young*. Springer, 1983, pp. 514-25.
10. Koci TM, Chiang F, Mehringer CM, et al. Adult cerebellar medulloblastoma: Imaging features with emphasis on MRI findings. *AJR* 1993;14:929-39.
11. Tsuchida T, Tanaka R, Fukuda M, et al. CT Findings of Medulloblastoma. *Child's Brain* 1984;11:60-8.
12. Weisberg LA. Computerized tomographic findings in medulloblastoma. *Comput Radiol* 1982;6:83-91.
13. Barkovich AJ, Edwards SB. Brain tumors of childhood. In: Barkovich AJ, (ed). *Pediatric neuroimaging*. New York Raven, 1990; pp 149-203.
14. Zimmerman RA, Bilanuk I.T, Phalajani H. Spectran of medulloblastomas demonstrated by computed tomography. *Radiology* 1978;126:137-41.
15. Zee CS, Segall HD, Miller C, et al. Less common CT feature of Medulloblastomas. *Radiology* 1982;144:97-102.
16. Al-Nefly O, Jinkis JR, El-Senousse M. Medulloblastomas: A review of modern management with a report on 75 cases. *Surg Neural* 1985;24:606-24.
17. Naidich TP, Lin JP, Leeds NE, et al. Primary tumors and other masses of the cerebellum and fourth ventricle: differential diagnosis by computed tomography. *Neuroradiol* 1977;14:153-74.
18. Hubbard JL, Scheithauer BW, Kspert DB, et al. Adult cerebellar medulloblastoma: The pathological, Radiographic, and clinical disease spectrum. *J Neurosurg* 1989;70:536-44.
19. Kasantzikul V, Shuangshotis. Cerebellar Medulloblastoma. A study of 35 cases with particular reference to cellular differentiation. *Surg Neural* 1986;26:532-41.
20. Rubinstein L.J, Northfield DWC. The medulloblastoma and the 50 called "arachnoidal cerebellar sarcoma" critical re-examination of anatological problem. *Brain* 1964;87:379-412.
21. Sandhu A, Kendall B. Computed tomography in management of medulloblastoma. *Neuroradiol* 1987;29:444-52.